

ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ ΔΕΚΤΑΙ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΟΑΦΕΤΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ.

ΣΥΓΚΡΟΜΗ ΠΤΗΣΙΑ ΔΡ. 10.

ΔΙΔΟΤΑΙ ΦΡ. 10.

Ο Γράννης κι' ο Μαροῆς,
μειλοῦνε κι' ἀπορεῖς.

Γ. — Μεγάλυνον, μωρὲ Μαροῆ, Ῥωμᾶνον ἀναστάντα
κι' ἐν ἀληθῇ ἰπποτισμῷ νικήσαντα τὰ πάντα.
Μεγάλυνον τὸν ἐν φωτὶ ἀπείρου δόξης ὄντα
καὶ δόξαζε δὴ ἄλλοτε κατέκλιαντες πεσόντα.

Ἀγαλλιάσθω πᾶσα γῆ
κι' ἔχε πατρίδα γλέντι,
γιὰ τὴ μεγάλη ἐκλογὴ
τοῦ πρώτου μας ἀφέντη.

Πάρε τὴν καραμούζα σου καὶ λέγε στὸ Ῥωμᾶνο,
« ἀφέντη μου σὲ προσκυνῶ
πλερώθηκες τὸ περσινὸ
καὶ μὲ τὸ παραπάνω. »

Πέσ' του « ἄλλοίμονο σ' ἐμᾶς ἂν σοῦ τὴν ξανακάναμε
γιὰ πάντα θὰ μᾶς ἐφευγες, γιὰ πάντα θὰ σ' ἐχάναμε
γιὰ πάντα θὰ ἐκλείετο ἐκεῖνο τὸ πορτόνι
ποῦ τὰ κακῶς ἐπάροχοντα τελείως διορθῶται. »

Τοῦ Ἄθου διασάλπιζε τὴ νίκη τὴ μεγάλη
ποῦ αὐτοκράτωρ γίνεται τῆς ἐπαρχίας πάλι
καὶ νέας δόξας καὶ τιμὰς
ἐλπίζει καὶ προσμένει
χωρὶς νὰ δώσῃ πρὸς ἡμᾶς
πεντάρα τσακισμένη!

Ἴδου καὶ πάλιν ἥλιος ἐν δόξῃ ἀνατέλλων
ἀναφυγὴ πρὸς τὸ παρὸν καὶ πάσχα γιὰ τὸ μέλλον.
Χωρὶς Ῥωμᾶνο, βρὲ Μαροῆ, ὁ τόπος εἶναι νοῦλα
καὶ τὸ γνωρίζουν τὰ χωριὰ καὶ τὸν ψηφίσαν' οἴλα.

Ἄθως ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, μεγάλο πάσχα νᾶναι
χόρευε Μίμη Λιβαδᾶ καὶ Νικολῆ Τρωγγάνε.
Πάσχα τερπνὸν κι' εὐχάριστον ἐκ νέου θ' ἀνατείλλῃ
νὰ ξανακάμῃ δήμαρχο τὸ μπάρμπα τὸ Βασίλη.

Ῥωμᾶνος νίκης σύμβολα καὶ νέας δάφνας φέρει
καὶ πᾶσα κτίσις σήμερον ἀγάλλεται καὶ χαίρει
κι' εὐφραίνεται ἢ Λειβαδῶ ἢ Ἄνω καὶ ἢ Κάτου
καὶ στεραιοῦντι τι θέμεθλα οἰκίας Κοσμετάτου.

Πάλι Ῥωμᾶνος ἀναζῆ.
πάλι δεσπότης εἶναι
ἀλλὰ καὶ τὸ παράνομον ἐκεῖνο μαγαζὶ,
οὐκ ἠβουλήθη φαίνεται ποτέ του γκορεμισθῆναι.

Πάσχα Ῥωμᾶνος λυτρωτῆς, πάσχα καὶ γιὰ τὸ σπῆτι,
πάσχα γιὰ τὸ Μενέλαο καὶ γιὰ τὴν Ἀφροδίτη
πάσχα τὸ πῆλιος σήμερον νῆες ἔδεμ' ἀποῖξαν
πάσχα τὸ κουφοκαίοντα τὴν Μέγαρ καταπνίξαν,

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ
ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ
ΑΙΣ441420084

Μ. — "Αχ μωρέ καυμένη Γιάννη,
προσφιλή κι' αγαπητή,
πώς ή Μέκα θά πεδάνη
δέν περίμενα ποτέ!

Γ. — "Ο εδοχήμων Κοσμετάτος
δι' άρμάματος παρᾶ,
μᾶς εκήδευσε τὸ κράτος
έν σινδόνι καθαρά!

"Αχ γενναῖα μου φεσάκια
θανμαστά κι' ήρωικά,
μᾶς έφάγαν τὰ μουστάκια
τοῦ Τζανέτου τοῦ Φουκά!

Ποῖος ήλιζεν έφέτος
πῶς ή Μέκα δέν θά ζή
καὶ θά χαίρει' ὁ Τζανέτος
κι' ὁ Εὐγένιος μαζύ!

Τὴν ζωὴν έν τάφῳ
Καμπανὸς δρᾶ
κλαίω ποῦ τὴ γράφω
τέτοια σνοφορά!

"Η ζωὴ έν τάφῳ άψυχος κυλά·
άχ μωρέ Βασίλη από τὰ Μαλά!
"Ω γλυκύ μου φέσι μωαμεθανό,
πῶς μοῦ κατετέθης μνήματι καινῷ!

Νοῦς δρᾶ καὶ φρίττει!
"Ω Πολλάτου πλάνη!
"Ω ή 'Αφροδίτη
σάρτους ποῦ θά κάνη!

"Ω πεφιλημένη
Μέκα Καμπανοῦ,
θῶμα γενομένη
μύστακος τρανοῦ!

"Ω γλυκύ μου κράτος,
οἶμοι κι' ὠχ' διμέ!
Ποῦν' ὁ Νηφορᾶτος
μὲ τὸ σουμπλιμέ!

Τύχη ποῦ τὴν εἶχες,
Μέκα συμπαγῆς,
οὐ Τζανέτου τρίχες
νά καταπνιγῆς!

"Ω Τρανλέ προφήτα,
γέρω Γιεχοβᾶ,
τάλλεγες γιὰ ντρίτα
κι' ήρθανε στραβά!

Μύστακα Τζανέτου λαν φοβερόν
δόντωρ Γιαννουλάτος έφριξεν δρῶν!
Μέκα μου ώραία
έδους έν τῇ γῆ.
"Ηρθ' άφ' τὸν Περαίν
ή διαταγή!

Φεῦ! "Εν τῷ μέσῳ τῆς νυχτὸς
τὴν πάθαμε σάν ἄλαλοι.
Κι' ὁ Μίμης; "Επαθε κι' αὐτός
καταστροφή τοῦ Δράμαλη.

Βουλή μου, Δημητράκη μου,
ποῦ εἶσαι; Σ' έχω χάσει.
Πικράθηκες πουλάκι μου;
Μὴν κλαῖς. Θά σοῦ περάσῃ!

Μὴ λυπείσαι έν ήττήθης
καὶ δέν έχε·ς θεραπεία.
Φαίνεται θά ήπατήθης
έν τῇ βολιδοσκοπία!

Μ. — Κόρδισε βιολλ κι' ἀρκέτο
κι' ή φωνή σου δυνατή,
ἀς δοξάζει τὸ Μαρκέτο
τὸ μεγάλο νικητή.

Ποῦ τῆς Μέκας τῆς παντιέρες
μὲ τὰ λάφυρα κρατεῖ,
καὶ σοῦ τῶλεγ' από μέρες
πῶς θά κάμῃ κρατητή.

Στὸ Μαρκέτο σῦρε πρώτα
κνητήρια νὰ πῆς,
οὐ έφυλλατε τὰ κᾶπα
ή Βαλλάνειος ἀσπίς.

Γερά σου Γεῶργο παλλημάρι,
γεία σου περιβόλι μου,
γκελοζία καὶ καμᾶρι
τοῦ μαστρο-Γερόλυμου.

Γερά σου ῥόδο καὶ μπουμποῦκι
ποῦ μᾶς έπιασες στὴν τζάκα,
καὶ τὸν πῆρες μονοκοῦκι
πρῶτα, πρῶτα, τοῦ Μπουλάκα.

Γερά σου πῶπαιξες γρᾶν βίεις
κατὰ Μέκας φεσοφόρον
κι' ήγωνίσθης ταῖς πρεσβείαις
τοῦ ἁγίου Χριστοφόρον.

Γερά σου ήρωα τοῦ τόπου
ποῦ σὲ θέλει καὶ τ' ἀρέσεις
τι μυαλό κι' αὐτὸ τοῦ Πόπου
νά νομίξῃ πῶς θά πέσης!

Ποῦχες ὄπλα ἔνα κι' ἔνα,
ὑποστήριξη τρανή,
κι' εἰδουλεύανε γιὰ σένα
ὀγδοήντα Καστρινοί!

Σῦρε καὶ στὸ Τζανετάκη,
σῦρε πέσ' του κι' ἐκείνοῦ,
ἄχ ἄλιτουρο μουστάκι
κεραυνὸ τοῦ Καμπανοῦ!
Τί μυροῦδι, τί μαντέκα,
τὸ πασάλειψες Φουκά,
καὶ μᾶς έφαιε τὴ Μέκα
σιγαλά καὶ μυστηκά!

Μὴν ὁ Πίπης σῶχε δώσει τ' ἀκριβὸ μυροουδικό,
ή σοῦ τῶφερε ὁ Βέγγιας άφ' τὸ έξωτερικό;
Λέν μπορῶ νὰ καταλάβω τὴ μαντέκα νᾶν' αὐτὴ
ποῦ μᾶς έστειλε τὴ Μέκα τεχνηκά νὰ θαφτῇ!

Σὲ συγχαίρω Τζανετάκη καὶ τοῦ χρόνου καὶ πολλοῦς
κι' ἡ καρδιά σου σ' ἀρέσει μόνον έν τοῦ ἀσφαλοῦς
νά πηγαῖνς ἀπὸ κνήμῃ γιὰ ἡλίαντος ἔκαστό.
Κι' έχεις οἶκνο Τζανετάκη "Εται θάκαρα κι' εγώ!
ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΝ
ΕΠΙΜΟΡΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ

Μ. — Γεράκη μου κι' άν έδειξες ἀνδρεία περισσή
κι' άν τόσο θάρρος εἶχες,
μὲσ' τοῦ δημάρχου τὸν καπνὸ ἐπιτήγες καὶ σὺ
καὶ σ' έφαγαν ή τρίχες!

"Εχάθηκε κι' ὁ Κωσταντῆς
πανίσχυρος φαινόμενος,
κι' οὔτ' ὁ παππᾶς τῆς Παπαντῆς
γονυκλινῆς δεόμενος,

οὔτ' ὁ Φωῆς τὸν έσωσε τροχῶντας τ' ἄρματά του,
έκ βαμβακοπνευρίτιδος κυρίου Κοσμετάτου!

Αἴμαρχε μὲ τὰ λάχανα, πέσ' μας τί φιλὸς ἔσαι;
Μιὰ νὰ λατρεύης τὸν Κωστή κι' ἄλλη νὰ τὸν ἀρεῖσαι;
Αἴμαρχε μὲ τὰ λάχανα, δῆμαρχε μὲ τοὺς κήπους,
εἰπ' ὁ Κωστής «δυσόμεθα εἰς προσεχεῖς Φιλίππους!»

Γ. — "Αλλὰ εἶδες κι' ὁ "Αντύπας μὲ τὸ σοσιαλισμὸ,
πῶς κι' ἐκεῖνος παρεσύρθη ἀπὸ τὸν κατακλυσμὸ;

Μ. — Τί στοιχειὸ π' ἀναθεμάτο
εἰν' ἐκεῖν' οἱ χωρικοί!
"Αλλὰ λένε τὸ Σαββάτο
κι' ἄλλα λέν' τὴν Κυριακή!

Γ. — Γιὰ τὸν "Αντύπα, βρὲ Μαρή,
εἶχα ἰδέα σταθερή
πῶς χωρικός δέν θά βρεθῇ νὰ τὸν κατηψηφίσῃ,
κι' έν τούτοις τὸν ήρνήθησαν γιὰ μιὰ ὀγγεῖα κοφίσι!

Τί παλαβὸς καὶ ἄκριτος
ὁ κόσμος τὸν κομμάτων
καὶ τί ἀξιοδάκρυτος
ή θέσις τῶν πραγμάτων!

Τῆς πείνας τὸ μικρόβιον ἔλος ὁ κόσμος τῶχει
καὶ ὁμως ἄρχοντας ψηφᾶ καὶ τὸν "Αντύπα δχι!

Λυποῦμαι ποῦ οἱ χωρικοὶ
κι' ή τάξεις ή χυδαῖες,
δέν εἶναι προοδευτικοὶ
μὲ ὕψηλές ἰδέες,

κι' άν λένε πῶς τῆς έχουνε, μᾶς λένε παραμύθια.
Μονάχα μὲ τὸ τάλαρο σοῦ λένε τὴν ἀλήθεια!

Μ. — 'Ολούθετε ἡ συμφορὰ ἐφέτος μᾶς χτυπάει.
Καὶ ὁ Φορέσιος ἔπεσε κι' ὁ Μονοκροῦσος πάει!
Οὔτ' ὁ Σκοινιάς τὸν ἔσωσε οὔτε κι' ἡ χώρα κάτω
φέτος ἐθέρισε τὸ πᾶν ἑορφαία Χαριτάτου,
καὶ νικητὰς ἀνέδειξε Μπασιά καὶ Γερουλάνο.

Γ. — Λένε πῶς κάτι ἔγεινε στήν Περγλιγοῦ ἐπάνω.
Λένε γὰρ κάτι μπερδεγνές, λένε γὰρ κάτι ρούλες . . .

Μ. — Εἶναι νὰ δίνης προσοχὴ σ' αὐτὲς τῆς ἀναγοῦλες;
'Εγὼ ποτὲ δὲν ἄκουσα, τόσω χρονῶνε γέρωσ,
νὰ γένη καλπονόθεναις σιτοῦ Ληξουριοῦ τὸ μέρος!

Ἄνεκαθεν ἢ ἐκλογὲς νομίμως ἐνεργοῦνται
κι' αἰσίως περαιῶνονται καὶ μόνον διηγοῦνται,
πῶς ὅταν ἡ περίστασις κι' ἡ ἐποχὴ τὸ θέλει,
ἐντὸς τοῦ νόμου πάντοτε, μετροῦνται καὶ σ' ἀμπέλι.

Θρηήσατε τρανιάφυλλα καὶ τοῦ Σκοινέως μίρτα
ὁ Μονοκροῦσος κήκε μὲ τοῦ Μπασιά τὰ σπύρτα!

'Απ' ἄκρη σ' ἄκρη
τῆς Ἄνωγῆς,
χύνεται δάκρυ
ὑποταγῆς.

Τὴν πτώσιν κλαῖνε
τοῦ ἀειτοῦ,
κι' οἱ Γάλλοι λένε,
λ' ἀρζὰν φὲ τού!

'Αχ! συμφορὰ μου κι' ἀλελλισία μου!
Πῶς σὲ κηδεύω, Μονοκροῦσία μου!
'Αχ γεροντάκι μου καμαρωμένο
καὶ ζηλευτέ μου ἀγροητή,
σὰν φύλλο κίτρινο καὶ μαραμένο
σ' ἐπῆρ' ὁ γέρος τοῦ κομφετί!

Γ. — Νομίζω νὰ σοῦ ἴδανε καὶ γιὰ τὸ Μιλτιάδη
πῶς πάλι τὸ 'Ραντόπουλο τὸν ἐβαλλε στὸν Ἄδη.
Πάλι τὸ ξανακάμανε οἱ Σαμικοὶ τὸ κάσο
κι' ἐξίσταμαι καὶ ἴσταμαι ποῦ τὸν Κοῦτσοδ κνιτάζω!
Μπαροῦτῃ μοῦ τοὺς ἔκαμε τὸ Γιάννη καὶ τὸ Στάθη!
Εἶναι Κοῦτσοδαιμόνιο ποῦ δὲν ἐματαστάθη!

Μὰ κι' ὁ Σουγιάς μὲ τοῦ Πυργιοῦ τὸ κόμμα τὸ βαρβάτο,
μὲ μίας τὸν ἐκούρνε τὸν κύριο Κουράτο.

Πάλιν ἡ ἑράβδος τοῦ Κοῦτσοῦ ἐδόξασε τὴ Σάμη
κι' ὁ Μίρτος πρέπει γλήγορα νομάρχη νὰ τὸν κάμη
καὶ μ' εὐκαιρία δεύτερη, ἐὰν δὲν τύχη πρώτη,
πρέπει νὰ κάμη τὸ Σουγιά, τουλάχιστον Δεσπότη.

'Ο Μιλτιάδης νικητὴς σιτὴ Σάμο βγαίνει πάλι,
κι' ὁ Γιάννης κλαίει ἄρρωστος τῆς Ἐρυσος τὸ χάλι.
'Ιδοὺ καὶ πάλιν ὑψηλὸς ὁ τῶν Ἀννίνων οἶκος,
ψηλὸς κατὰ τὸ μέγεθος σὰν ἑμαξὸς Μπονίκος,
καὶ τελειώνει, κύριοι τὸ κόμμο τοῦ Βρονῆ,
ὡς οὗτος ὁ διάλογος ἐνταῦθα τελειώνει!

Τώρα ποῦ ἔχουν πέραση τὰ ζήτω καὶ τὰ γιουχ
ὁ Ματαράγκος ἔφερε ὑφάσματα γιὰ ρούχα
μοναδικῆς ποιότητος· καὶ ὅσοι δυσπιστῆτε
ἀπὸ τὸ νέο μαγαζὶ περάστε νὰ τὰ ἴδητε.
'Αλλη φορὰ δὲν ἤλθανε στὸν τόπο τέτοια εἶδη.
Καὶ ἐπειδὴ τὸ ξέρετε τοῦ Σπύρου τὸ ψαλλίδι,
νομίζω αἱ συστασεις μου πῶς εἶναι περιτταί.
Τίμαὶ συμφερτικώταται. Εἰς ὅλους προσιταί.

ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ ΓΥΜΝΑΣΤΙΚΗΣ

Τὴν παρελθούσαν Πέμπτην 23 Μαρτίου ἐνώπιον
τῶν ἀρχῶν, τῆς οἰκείας ἐπιτροπῆς καὶ ἐκλεκτοῦ κόσμου
ἐτελέσθησαν αἱ ἐξετάσεις ἐν τῇ γυμναστικῇ τῶν μα-
θητριῶν τοῦ ἀνωτέρου παρ' ἡμῖν Παρθεναγωγείου
τῆς κ. Ε. Μαζαράκη. Ἡ πλήρης ἐπιτυχία τῶν δια-
φόρων γυμνασμάτων, τὸ κανονικὸν καὶ ἔρρυθμον
τῶν ἀσκήσεων καὶ ἡ ἀκριβὲς ἐκτέλεσις δυσχερεστά-
των συμπλεγμάτων, προεκάλεσαν τῆς ἐπὶ τῆς γυμνα-
στικῆς ἐπιτροπῆς καὶ πάντων τῶν παρευστάντων τὸν
θαυμασμόν καὶ τὰ εὐχρηστὰ καὶ θερμὰ συγχαρητή-
ρια πρὸς τε τὴν ἀξιότιμον διευθύντριαν καὶ τὴν ἀ-
σκήσασαν διδασκάλισσαν.

Τὸ Παρθεναγωγεῖον τῆς κ. Μαζαράκη ἔχον νὰ
ἐπιδείξῃ ὡς ἀψευδεῖς μάρτυρας τῆς ἐν αὐτῷ γιγνο-
μένης πληροῦς καὶ ἀποτελεσματικῆς διδασκαλίας
τόσας αὐτοῦ μαθητρίδας, ὧν αἱ μὲν εἰσὶν ἀριστοῦχοι
διδασκάλισσαι αἱ δὲ διακρίνονται ἐν τε τοῖς διαφόροις
ἀρσακείοις καὶ ξέναις σχολαῖς, τίμα τὸν τόπον πρὸς
πρὸς ὃν παρέχει πολυτίμους ὑπηρεσίας, δι' ὃ δικαίως
τυγχάνει ἐκ μέρους τῶν γονέων καὶ παντὸς ὑπὲρ
τῆς πνευματικῆς προόδου ἐνδιαφερομένου, ἐνθέρμου
ὑποστηρίξεως.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ ἑὶς γονεὺς.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΚΑΤΑΡΤΙΣΙΑΝΟΥ.